JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
F. G. JACOBS
29 päivänä huhtikuuta 1999 *

1. Tässä asiassa komissio pyytää EY:n perustamissopimuksen 169 artiklan nojalla sen toteamista, että Kreikka ei ole asianmukaisesti pannut täytäntöön vaarallisia aineita sisältävistä paristoista ja akuista 18 päivänä maaliskuuta 1991 annettua neuvoston direktiiviä 91/157/ETY. [1]

2. Komissio väittää erityisesti, että Kreikka ei ole pannut täytäntöön direktiivin 6 artiklaa.

3. Direktiivin 1 artiklan mukaan direktiivillä pyritään lähentämään vaarallisia aineita sisältävien käytettyjen paristojen ja akkujen hyödyntämistä ja valvottua käsittelemistä koskevaa jäsenvaltioiden lainsäädäntöä.

4. Direktiivin asian kannalta merkityksellisissä säännöksissä säädetään seuraavaa:

"6 artikla

Jäsenvaltioiden on laadittava toimintaohjelmia seuraavien tavoitteiden saavuttamiseksi:

— paristojen ja akkujen raskasmetallipitoisuuden vähentäminen,

— sellaisten akkujen ja paristojen markkinoille saattamisen edistäminen, jotka sisältävät pienempiä määriä vaarallisia aineita ja/tai vähemmän saastuttavia aineita,

— liitteessä I tarkoitettujen käytettyjen paristojen ja akkujen asteittainen vähentäminen kotitalousjätteessä,

— vaarallisten aineiden määrien vähentämiseen paristoissa ja akuissa tähtäävän

* Alkuperäinen kieli: englanti.
1 — EYVL 1991, L 78, s. 38.

tutkimuksen ja vähemmän saastuttavien korvaavien aineiden suosimisen sekä kierrätysmenetelmien tutkimuksen edistäminen,

— liitteessä I tarkoitettujen käytettyjen akkujen ja paristojen erillinen käsittely.

Ensimmäiset toimintaohjelmat on tehtävä 18 päivästä maaliskuuta 1993 alkavaksi nelivuotisjaksoksi. Ne on toimitettava komissiolle tiedoksi viimeistään 17 päivänä syyskuuta 1992.

Toimintaohjelmia on tarkasteltava ja ne on saatettava ajan tasalle säännöllisesti, vähintään joka neljäs vuosi, ottaen erityisesti huomioon tekniikan kehitys sekä talouden ja ympäristön tila. Muutetut ohjelmat on toimitettava hyvissä ajoin komissiolle tiedoksi."

5. Direktiivin liitteessä I luetellaan direktiivin soveltamisalaan kuuluvat paristot ja akut yksilöimällä ne niiden sisältämän tietyn elohopea-, kadmium- ja lyijymäärän perusteella.

6. Komissio lähetti Kreikalle marraskuussa 1995 kirjeen, jossa se ilmaisi kantansa, jonka mukaan 6 artiklassa tarkoitettuja toimintaohjelmia ei ollut vielä laadittu. Komissio väitti, että se ei ollut saanut Kreikalta minkäänlaista 6 artiklan mukaista ilmoitusta eikä sillä ollut tiedossaan mitään muutakaan seikkaa, jonka perusteella se olisi voinut päätellä Kreikan täyttäneen tällaisten toimintaohjelmien laatimisvelvoitteensa.

7. Kreikan hallitus vastasi maaliskuussa 1996 ilmoittamalla komissiolle ministeriön asetuksesta, jonka mukaan 6 artiklassa tarkoitetut toimintaohjelmat laatii 18.3.1997 mennessä komitea, joka on perustettu erityisesti tätä tarkoitusta varten. Komissio ei pitänyt tätä vastausta tyydyttävänä, sillä direktiivin 6 artiklan mukaan kyseiset toimintaohjelmat olisi pitänyt ilmoittaa sille viimeistään 17.9.1992.

8. Myöhemmissäkään kirjelmissä komissiolle ei annettu tyydyttävää vastausta, joten se lähetti Kreikalle huhtikuussa 1997 perustellun lausunnon, jossa se kehotti Kreikkaa toteuttamaan lausunnon noudattamisen edellyttämät toimenpiteet kahden kuukauden kuluessa perustellun lausunnon tiedoksiantamisesta.

9. Kreikan hallitus ilmoitti joulukuussa 1997 lähettämässään vastauksessa, että asianomainen ministeriö oli tilannut 6 artiklassa tarkoitettuja toimintaohjelmia koskevan selvityksen. Koska komissio katsoi, että kyseisten toimintaohjelmien laatiminen oli vasta alkuvaiheessa, se päätti nostaa 169 artiklan mukaisen kanteen.

10. Puolustuksekseen Kreikka väittää, että 9 kohdassa mainittu selvitys on nyt saatu valmiiksi ja toimitettu toimivaltaiselle ministeriölle jatkotoimenpiteitä varten. "Vaarallisia aineita sisältävien paristojen ja akkujen käsittelyä" koskevassa selvityksessä kuvaillaan toisaalta nykyistä tilannetta Kreikassa ja toisaalta määritellään 6 artiklassa tarkoitettujen toimintaohjelmien toteuttamista koskevat tavoitteet. Lähitulevaisuudessa perustettavan kansallisen elimen tehtävänä on näiden toimintaohjelmien toteuttaminen.

11. Näin ollen Kreikka katsoo, että se on tehnyt ja tekee edelleen kaiken mahdollisen toteuttaakseen 6 artiklassa tarkoitetut toimintaohjelmat.

12. Vastauksessaan komissio ei kiistä, ettei Kreikka olisi ponnistellut 6 artiklassa tarkoitettujen toimintaohjelmien edistämiseksi, eikä kyseisen selvityksen merkitystä näiden toimintaohjelmien suunnittelemisessa ja toteuttamisessa. Kyseisessä selvityksessä kuitenkin tyydytään vain esittämään tiettyjä johtopäätöksiä ja ehdotuksia tällaisten toimintaohjelmien hallinnointia koskevan järjestelmän luomiseksi.

13. Tämän johdosta komissio katsoo, että toimintaohjelmia ei ole vielä laadittu ja että kyseistä selvitystä voidaan pitää vain alustavana vaiheena direktiivin 6 artiklassa tarkoitettujen toimintaohjelmien toteuttamisessa.

14. Vastineessaan Kreikka mainitsee "pakkauksien ja muiden tuotteiden uutta käsittelyä koskevia toimenpiteitä ja edellytyksiä" koskevan lakiehdotuksen, jossa muun ohessa on paristojen ja akkujen käsittelyä ja hallinnollisen valvontaelimen perustamista koskevia säännöksiä. Tämän johdosta Kreikka väittää tehneensä kaiken mahdollisen kyseisten toimintaohjelmien toteuttamiseksi.

15. Mielestäni komission kanne on perusteltu. Perustamissopimuksen 189 artiklan mukaan direktiivi velvoittaa saavutettavaan tulokseen nähden jokaista jäsenvaltiota, jolle se on osoitettu. Tässä tapauksessa selvitys ja lakiehdotus, joihin Kreikka vetoaa, ovat riittämättömiä 7 artiklalla tavoitellun tosiasiallisen tuloksen saavuttamiseksi eli paristoja ja akkuja koskevien tiettyjen toimintaohjelmien toteuttamiseksi. Selvityksessä ja lakiehdotuksessa korkeintaan selostetaan yksityiskohtaisesti joitain ohjelmia, jotka voitaisiin tulevaisuudessa toteuttaa.

16. Myöskään sillä seikalla, että Kreikka on tehnyt ja tehnee edelleen kaiken mahdollisen jäsenyysvelvoitteidensa noudattamatta jättämisen korjaamiseksi, ei ole merkitystä sen puolustuksen kannalta. Perustamissopimuksen 169 artiklan perusteella nostettu kanne edellyttää nimittäin ainoastaan sen toteamista, että jäsenvaltio on jättänyt noudattamatta velvoitteensa, eikä se edellytä kyseisen jäsenvaltion saamattomuuden tai vastustuksen toteennäyttämistä. [2]

2 — Ks. asia 301/81, komissio v. Belgia, tuomio 1.3.1983 (Kok. 1983, s. 467, 8 kohta).

Ratkaisuehdotus

17. Edellä esitetyn johdosta ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin

1) toteaisi, että Kreikka ei ole noudattanut perustamissopimuksen mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole laatinut eikä ilmoittanut komissiolle vaarallisia aineita sisältävistä paristoista ja akuista 18 päivänä maaliskuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/157/ETY 6 artiklassa tarkoitettuja toimintaohjelmia; ja

2) velvoittaisi Kreikan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.